

L'altre delinqüent reconeix la innocència de Jesús. Diumenge XXXIV de durant l'any

Dv, 18/11/2016 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXXIV de durant l'any. Cicle C.

Barcelona, 20 de novembre de 2016.

L'evangelista Lluc descriu, amb accents tràgics, l'agonia de Jesús enmig de les burles i bromes dels que l'envolten.

Ningú sembla valorar el seu gest altruista.

Ningú ha captat ni valorat el seu amor envers els més desgraciats.

Ningú ha vist en el seu rostre la mirada compassiva de Déu a la persona humana.

Des d'una certa distància, les autoritats religioses i el poble es burlen de Jesús fent ganyotes: "A altres ha salvat; que se salvi a si mateix, si és el Messies!"

Els soldats de Pilat, en veure'l assedegat, li ofereixen un vi avinagrat molt popular entre ells, mentre es riuen d'ell: "Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix!"

I el mateix li diu un dels delinqüents crucificat amb Ell: "¿No ets el Messies, tu? Doncs salva't a tu mateix!"

Fins a tres cops repeteix Lluc la burla: "Salva't a tu mateix!"

Quin Messies pot ser aquest si no té poder per a salvar-se a ell mateix?

Quina classe de Rei pot ser?

¿Com va a salvar el seu poble de l'opressió de Roma si no pot escapar dels quatre soldats que vigilen la seva agonia?

Com pot estar Déu de la seva part si no intervé per a alliberar-lo?

De sobte, enmig de tantes burles, una invocació: "Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu regne!"

És l'altre delinqüent que reconeix la innocència de Jesús.

Jesús li respon tot seguit: "Avui estaràs amb mi al Paradís."

¿Què seria de nosaltres si l'Enviat de Déu busqués la seva pròpia Salvació escapant d'aquesta creu que l'uneix per sempre a tots els crucificats de la història?

¿Com podríem creure en un Déu que ens deixés enfonsats en la nostra culpa i en la nostra impotència davant la mort?

N'hi ha molts que també avui es burlen cruelment del Crucificat.

No saben el que fan.

No ho farien amb un Che Guevara ni amb un Martin Luther King.

S'estan burlant de l'home més humà que ha donat la història humana.

¿Quina és l'actitud més digna davant d'aquest crucificat, revelació suprema del veïnatge de Déu al sofriment humà: burlar-se d'Ell o invocar-lo amb fe i gratitud?

Ho deixo a la vostra atenta consideració:

¿Burlar-se'n

o invocar-lo?